

[Stinus]

men jeg synes, at redegørelsen danner et godt udgangspunkt for en saglig debat om dansk bistandspolitik.

Udenrigsministeren siger i redegørelsen, at det er en illusion at tro, at kraftigt øgede bistandsbevillinger i sig selv er en løsning på de problemer, vi står over for. Det er jeg enig med udenrigsministeren i, men Det Radikale Venstre finder alligevel, at omfanget af dansk bistand målt i kroner givet et godt grundlag for den indsats, der skal gøres, og vi er overordentlig tilfredse med den stigningstakt i bistanden, der er fastsat frem til 1992. Den årlige stigningstakt gør det lettere for bistandsadministrationen at planlægge, og politisk kan vi koncentrere os om at diskutere principperne for bistanden.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at udtrykke tilfredshed med den omstrukturering og modernisering af Danida, som har fundet sted, hvilket ikke nødvendigvis indebærer, at det er den endelige model, der er fundet, men nu skal vi give Danida tid til at afprøve og fungere under den nye struktur.

Jeg vil også udtrykke tilfredshed med det øgede danske engagement i det, udenrigsministeren kalder en bistandspolitisk dialog med både modtagerlande og internationale organisationer. Det Radikale Venstre håber, at dette engagement vil blive fastholdt i de kommende år, således at de principper, dansk bistandspolitik bygger på, i størst muligt omfang tilgodeses.

Lad mig endelig erklære mig enig med udenrigsministeren i, at dansk ulandsbistands hovedmålsætning fortsat skal være en langsigtet, selv bærende økonomisk og social udvikling med et klart fattigdomsorienteret sigte. Herom må den meget brede politiske enighed, som jeg også betragter som en styrke i ulandspolitikken, kunne fastholdes.

Fattigdomsorienteringen er i god overensstemmelse med Brundtland-kommissionens rapport, som gør opmærksom på, at 700 millioner mennesker lever i den yderste fattigdom, og kun en bekæmpelse og udryddelse af denne fattigdom kan sikre en bæredygtig udvikling for hele verden. Det er bemærkelsesværdigt, at når der i Brundtland-kommissionens rapport tales om udvikling, drejer det sig om udvikling for hele verden – »Vor fælles fremtid«, som rapporten meget sigende hedder.

Brundtland-rapporten henvender sig til os alle sammen og drejer sig ikke blot om udviklingslandenes problemer. Den beretter om vores overforbrug og om overudnyttelse af ressourcer i udviklingslandene, bl.a. som følge af vores overforbrug. Den beskriver den overudnyttelse og ødelæggelse af naturen, som finder sted i ulandene, og som vi hører om og måske forarges over, og slår fast, at det ikke er uvidenhed, som er skyld i dette misbrug. Fattige mennesker er tvunget til at ødelægge jorden og deres omgivelser i det hele taget for at overleve, for at producere mere til eksport, og de er af den grund f.eks. tvunget til at så og høste to gange om året på jord, som slet ikke er egnet til det. Den tropiske regnskov trues både af behovet for jord til dyrkning her og nu og af industrilandenes efterspørgsel efter ædle træsorter.

Brundtland-rapporten peger også på de positive resultater, der er nået i verdens fattige lande – mindre børnedødelighed, længere levealder, flere, der kan læse, større fødevarereproduktion – men den øgede fattigdom, befolkningsekspllosionen og overudnyttelsen af jorden stiller krav om en æra for økonomisk vækst. Økonomisk vækst er nødvendig, fastslår rapporten, men vi skal gøre tingene på en anden måde. De krav, der nu stilles om miljømæssige hensyn i ulande, må følges af kapitaloverførsler til ulandene, af mere bistand og af en international økonomisk reform. Ulandenes krav om en ny økonomisk verdensorden er næsten gået i glemmebogen, men vi kommer ikke uden om en eller anden form for international økonomisk reform. En ny æra for økonomisk vækst skal sikre en bæredygtig udvikling for os alle.

Lad mig fra rapporten fremhæve to af principperne for en sådan bæredygtig udvikling. En bæredygtig udvikling kræver, at man dækker alle menneskers grundlæggende behov og giver alle mulighed for at tilfredsstille deres forhåbninger om et bedre liv, og en bæredygtig udvikling må som et absolut minimum ikke bringe de systemer, som støtter livet på Jorden, i fare: atmosfæren, vandene, jorden og de levende væsener.

Det Radikale Venstre er enig med udenrigsministeren i, at miljøspekterne ikke kan behandles som et isoleret fænomen, men at miljøhensynet må indgå som et af mange hensyn i samtlige Danidas projekter. Vi hilser derfor udenrigsministerens tilsagn om